

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΤΡΙΑΚΗΝ

—
ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΡΩΡΕΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Ξρ. 10

Τιμή Φυλλοῦ
5 λεπτά 5

*ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΩΝ
— ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΓΓΩΝ.

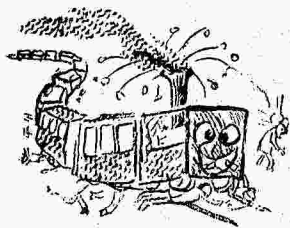

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 29 Μαρτίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Θεμιστοφίμου ἀριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 24

ΑΠΟ ΤΩΝ ΖΩΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΗΠΩΝ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΤΑ ΝΕΑ ΘΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΩΡΗΤΗΣ Ο Χ. ΣΤ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

‘Η Τίγρις... εδάγουμένη τὴν κλαθὴν ἀπὸ τῆ νύκτ τῆς

Η ΣΑΝΙΔΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΟΠΙΑ Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΚΑΡΙΕΡΑ

ΟΤΑΝ τὰ Σπρ. Νομοσχέδια ἦσαν ἐπάνω στὴ βράσι του: καὶ οἱ ἀντιβασιλικοὶ μύθροι ἐξηκουεῖζοντο κατὰ ντουζίνες ἀπὸ τὸ βῆμα καὶ ἀπὸ τὰς ἐδοας τῆς Βουλῆς, κάποιος συνάδελφος ἐκ τῶν πρώτων κ' ἐκ τῶν εὐσευειδητοτέρων, διευθύνων μίαν πρῶτην ἐφημερίδα, ἔστειλε ἓνα συντάχτη του στὸν κ. Λεβιδίτη νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ποίαν γνώμην ἔχει γιὰ ὅσα λέγονται μέσα στὴν Βουλὴ.

‘Ο κ. Λεβιδίτης ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ὀρισμένην ἀπάντησιν, νὰ χαρακτηρίσῃ τὰ κατὰ τῆς Βασιλείας καὶ τῶν Πριγκιπίων ἐξερουόμενα. ‘Όταν δ' ἐπέσθη ἀπὸ τὸν δημοσιογράφου νὰ πῆ ἐπὶ τέλους κατὶ, νὰ φανερώσῃ τὴν γνώμην του, προέβη εἰς τὴν ἐξῆς βαρυσήμαντον ἐξομολόγησιν:
— ‘Ας πῆ δ,τι θελεῖ ὁ καθένας! ‘Εγὼ ἀπεφάσισα νὰ τὰφῶσιν περὶ αὐτῆ!
Τὸ βράδυ μου τὰ εἶπε αὐτὰ ὁ συνάδελφος μου καὶ τὸ πρῶτ κατὰ πατακίτην συμπρωτῶν, ἐδίδεσκα στί: ἐφημερίδες: πῶς, ὁ κ. Λεβιδίτης παρουσιάσθηκε

στὸν Βασιλέα κ' ἔμεινε δύο περιποῦ ὄρες μαζί τ' Του. Καὶ τότε ἐξήγησα ἀμέσως περὶ ἐνε τὰ περιφρημα ΛΥΤΑ, τὰ ὅποια ὁ κ. Λεβιδίτης ἀπεφάσισε νὰ τὰφῶσῃ.

ΔΕΥΤΕΡΟ δοκουμενο: ‘Ο κ. Ράλλης ὅταν ἐγύρισε ἀπὸ τὸν πόλεμο— πρὶν δηλ. γίνῃ ἀκομη προθυπουργός— ἐδήλωσε ρητῶς ὅτι μόνον ἀν ἀνακληθῶν οἱ πρίγκιπες ἀπὸ τὸν στρατὸν, θάποσοθῆθῃ ὁ ἄριστος ‘Εθνομικός κίνδυνος καὶ ὁ στρατός μας θάνακῆσῃ τὴν ἑρμῆν του ἐγθροῦ. ‘Ομιλήσῃτε μάλιστα, ἀν δὲν μὰς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, καὶ περὶ κάποιου σγεδίου ἐπιτυχόντος διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Λαρίσσης.

— Τὸ σχέδιον ἐπέτυχε! Τὸ σχέδιον ἐπέτυχε! ἔλεγε μυστηριωδῶς, χωρὶς νὰ καθορίσῃ καὶ ποιοῦ εἶδους σχέδιον ἐννοοῦσε.

‘Ας εἶνε! ‘Ο κ. Ράλλης ἔγεινε ἀμέσως προθυπουργός καὶ ΔΕΝ ἀνεκάλεσε τοὺς πρίγκιπας.

Τούταντιον μάλιστα. Τὴν ἡμέραν τῆς μάχης τοῦ Δομακοῦ, στί: ὅταν τὸ βράδυ, ὅτε δηλ. ἀκόμη δὲν εἶχε ὑποχωρήσῃ ὁ στρατός μας, ὁ κ. Ράλλης ἐφόρεσε τὴν κανελλίαν του ρεμπουτίλια, ἔτρεξε στὸ παλάτι κ' ἐζήτησε νὰ εἰσαθῆ ἀμέσως στὸν ‘Ανακτα.

‘Ο ὑπασπιστῆς τῆς υπηρεσίας τοῦ ἐδήλωσε ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐκείνην τὴν ὥραν εἰδεινούσε καὶ τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν ἀναγγείλῃ. ‘Ο κ. Ράλλης ἐπέμενε.

— Εἶνε ‘Εθνικὴ ἀνάγκη! ἐφάναζε. Πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτης ὑποθέσεως καὶ πρέπει νὰ ἰδῶ ἀμέσως τὸν Βασιλέα!

‘Ο ὑπασπιστῆς δὲν ἐννοοῦσε νὰ συμνηθῆ.
— Τότε θὰ πάω μόνος μου! φωνάζει ὁ κ. Ράλλης, ἐξάλλος.

— Πηγαίνετε! ‘Ἦν τοιαύτη περιπτώσει ἐγὼ δὲν ἀναλαμβάνω καμμίαν εὐθύνην.

‘Ο κ. Ράλλης ἀνεβαίνει τρέχοντας τὶς σκάλες, ἀνοίγει μὲ ὄρμην τὴν πόρτα τῆς αἰθούσης, εἰς τὴν ὅποιαν εὐδοκῆτο ὁ Βασιλεὺς, καὶ πετῶν τὴν κανελλίαν του ρεμπουτίλια στὸν ἄερα, φωνάζει:

— Ζήτω ὁ Διέδοχος, Μεγαλειότηα! Ζήτω ὁ Διέδοχος! ‘Ἡ Αὐτοῦ ‘Υψηλότης: εἶσατε τὴν ‘Ελλάδα σήμερα!

‘Ο Βασιλεὺς, λέγων, πὰς ἐμεδίκατε, περιττῶν δὲ νὰ ἐξηγήσωμε τί τὸ μειδικίμ του ἐτήμανε.

